

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Asan/4/2016
Identifikačné číslo spisu:	7014200555
Dátum vydania rozhodnutia:	25.10.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7014200555.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu SIMONI SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Osloboditeľov 4, 040 17 Košice - Barca, IČO: 45 267 073, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Melničák a Semančíková, s.r.o., so sídlom Miletičova 1, 821 08 Bratislava, IČO: 36 860 891, proti žalovanému Úradu verejného zdravotníctva SR, so sídlom Trnavská cesta 52, 826 45 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OLP/1872/2014 zo dňa 10. marca 2014, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/63/2014-102 zo dňa 26. mája 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/63/2014-102 zo dňa 26. mája 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. e) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Košice, ako prvostupňového správneho orgánu, č. 2013/05693-02/HV zo dňa 04.12.2013 zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd v preskúmvanej veci dospel k záveru, že Regionálny úrad verejného zdravotníctva Košice príslušný na rozhodnutie podľa zákona č. 377/2004 Z.z. v prvom stupni a žalovaný ako odvolací orgán v predmetnej veci nepostupovali v intenciách právnych noriem, vo veci si nezaodovážili relevantné skutočnosti pre vydanie rozhodnutí, a preto ich rozhodnutia treba považovať podľa názoru krajského súdu za predčasné a súčasne oba správne orgány sa v konaní dopustili vady konania majúcej vplyv na zákonnosť rozhodnutia, z ktorého dôvodu napadnuté rozhodnutia krajský súd nepovažoval za súladné so zákonom.

Podľa právneho názoru krajského súdu správny orgán prvého stupňa sa v konaní dopustil takej vady, ktorá mohla mať za následok nedostatočne zistený skutkový stav podmieňujúci zákonnosť jeho rozhodnutia, ktorý nedostatok neodstránil ani žalovaný.

Zákonodarca v právnej norme v ust. § 10 ods. 5 zákona č. 377/2004 Z.z. stanovil, že správny orgán rozhoduje o uložení pokút za správne delikty, ak podnikateľ alebo právnická osoba nezabezpečí dodržiavanie zákazov podľa ust. § 7 ods. 1 písm. b) až i).

Z administratívneho spisu žalovaného v danej veci nevyplyva, žeby správny orgán so žalobcom, jeho konateľom, prejednal správny delikt kladený mu za vinu na ústnom pojednávaní, alebo žeby sa žalobca odmietol dostaviť na ústne pojednávanie, a krajský súd pritom na takúto procesnú vadu musí prihliadať z úradnej povinnosti, keďže má za následok odňatie práva žalobcovi na spravodlivý proces pred orgánom verejnej správy v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

Ako vyplýva zo záznamu z kontroly zo dňa 07.10.2013, žalovaný v danom prípade konal len so zamestnankyňou (časníčkou) žalobcu.

Uvedené procesné pochybenie je podľa názoru krajského súdu dostatočným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia žalovaného v zmysle ust. § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p., z ktorého dôvodu sa krajský súd ďalšími odvolacími námietkami žalobcu nemohol zaoberať, keďže vzhľadom na procesné pochybenie žalovaného by bolo predčasné zaoberať sa skutkovými argumentmi žalobcu namietanými v žalobe.

Preto z uvedených dôvodov krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p., § 149 ods. 1 O.s.p. za použitia § 246 c ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 1.570,84 €.

Vo včas podanom odvolaní žalovaný navrhol rozsudok krajského súdu v celom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie. Podľa názoru žalovaného krajský súd napadnutý rozsudok nedostatočne odôvodnil, nakoľko uviedol iba všeobecné frázy, bez presnej a úplnej špecifikácie skutočností, ktoré považuje za chybné a nesúladné so zákonom a ktorých sa údajne správne orgány v konaní mali dopustiť.

V odvolaní ďalej uviedol, že predmetom dozoru orgánov verejného zdravotníctva podľa zákona č. 377/2004 Z.z. nie je kontrola prenikania škodlivých látok z tabakových výrobkov z fajčiarskej časti do časti vyhradenej pre nefajčiarov, ale kontrola povinnosti vyhradiť, umiestniť a stavebne oddeliť priestor pre nefajčiarov, a to tak, aby nedochádzalo k prieniku škodlivých látok z tabakových výrobkov.

Žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 10Sžo/71/2015 zo dňa 30.03.2016, ktorým bolo predchádzajúce rozhodnutie krajského súdu v tejto veci zrušené a vrátené krajskému súdu na ďalšie konanie, a uviedol, že krajský súd toto uznesenie najvyššieho súdu nerešpektoval. Pri opätovnom posúdení veci krajský súd nebral do úvahy námietky žalobcu uvedené v žalobe a opätovne nezistil dostatočne skutkový stav a rozhodnutie zrušil z iných dôvodov, ku ktorým žalovaný nemal možnosť sa vyjadriť.

Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 26.05.2016.

Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní

vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Uznesenie bolo verejne vyhlásené dňa 25.10.2017.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 250ja ods. 4 O. s. p. súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

Podľa § 10 ods. 9 zákona č. 377/2004 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na ukladanie pokút všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. Ak sa má pri ústnom pojednávaní uskutočniť ohliadka, uskutočňuje sa ústne pojednávanie spravidla na mieste ohliadky.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Z obsahu spisu vyplýva, že krajský súd skorším rozsudkom č.k. 6S/63/2014-53 zo dňa 02.10.2014 v spojení s opravným uznesením č.k. 6S/63/2014-86 zo dňa 02.02.2015 rozhodol podľa § 250j ods. 2 písm. c), písm. e) O. s. p. tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie. Na odvolanie žalovaného Najvyšší súd SR uznesením č.k. 10Sžo/71/2015-91 zo dňa 30.03.2016 zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu v spojení s opravným uznesením a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd vytýkal krajskému súdu, že v rozhodnutí celkom absentuje vyjadrenie krajského súdu k žalobným námietkam, že rozhodnutie zrušil z iných, než žalobných dôvodov, ku ktorým sa žalovaný ani nemal možnosť vyjadriť - ide najmä o spornú a závažnú otázku právnej kvalifikácie skutku, teda či žalobca mal porušiť ust. § 7 ods. 1 písm. g) bod 2 alebo písm. h). V ďalšom konaní mal krajský súd vec znova prejednať a dôsledne sa vysporiadať so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v žalobe a svoje rozhodnutie riadne odôvodniť.

Krajský súd sa však v ďalšom konaní neriadil právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý vyslovil vo svojom zrušujúcom rozhodnutí a opakovane zrušil rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p., t. j. z dôvodu, že v konaní správneho orgánu zistil takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a to opätovne bez toho, aby vec posúdil v rozsahu žalobných dôvodov. Odvolací súd sa navyše nestotožňuje s jeho právnym názorom, že vadou, ktorá mohla mať za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a na ktorú bolo potrebné prihliadnuť ex offo, je nevykonanie ústneho pojednávania v rámci správneho konania. S poukazom na § 10 ods. 9 zákona č. 377/2004 Z.z. v spojení s § 21 ods. 1 Správneho poriadku odvolací súd uvádza, že osobitný zákon, v tomto prípade zákon č. 377/2004 Z.z., nariadenie ústneho pojednávania žalovanému obligatórne neukladá, a preto nebol daný dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného pre nevykonanie ústneho pojednávania, čo navyše žalobca ani nenamietal.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že preskúmal rozhodnutie žalovaného v intenciách uznesenia Najvyššieho súdu SR č. k. 10Sžo/71/2015-91 zo dňa 30.03.2016, ktorým bolo zrušené predchádzajúce rozhodnutie krajského súdu. Z právneho názoru krajského súdu uvedeného v rozsudku však nič také nevyplýva. Po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu odvolací súd konštatuje, že krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného iba z dôvodu nevykonania ústneho pojednávania bez toho, aby sa zaoberal dôvodmi uvedenými v uznesení Najvyššieho súdu SR č. k. 10Sžo/71/2015-91 zo dňa 30.03.2016, pre ktoré predchádzajúce rozhodnutie krajského súdu odvolací súd zrušil. V opätovnom konaní krajský súd teda nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu uvedený

v uznesení Najvyššieho súdu SR č. k. 10Sžo/71/2015-91 zo dňa 30.03.2016, a tak porušil ustanovenie § 250ja ods. 4 O.s.p.

V rozhodnutí krajského súdu opätovne absentuje vyjadrenie k žalobným námietkam žalobcu, čo má za následok, že rozhodnutie trpí vadou podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p.. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 221 ods. 2 O.s.p.

V ďalšom konaní krajský súd prejedná vec znova a dôsledne sa vysporiada so všetkými námietkami žalobcu uvedených v žalobe s prihliadnutím na uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 10Sžo/71/2015-91 zo dňa 30.03.2016 a svoje rozhodnutie riadne odôvodní.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.